

Ročník VI.

23. 4. – 13. 5. 2017

ACTIO č. 7

IN BASILICA

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie vo Vranove n. T-Sever

KRÁĽOVSTVO V BLAHOŠLAVENSTVE O MILOSRDNÝCH A DOBRÝCH K INÝM

„Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo“ (Mt 5, 7).

„Pre jeho bolestné smučenie maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom.“ Od istého času púšťou nášho sveta rozlieha sa také krátke, ale aké veľavravné, presvedčivé volanie. Volanie, ktoré dokáže chytiť Boha za srdce.

Blahoslaavenstvo o milosrdných je blahoslaavenstvom pre naše časy.

Čo to je milosrdenstvo? Čím je moje milosrdenstvo? Čím je milosrdenstvo pre mňa? Také otázky sme si dávali už dlhší čas a intenzívne. V Cirkvi našich čias skutočne žijeme „éru milosrdenstva“. Tvár milosrdného Ježiša, ako ju vidíme na obraze namaľovanom z iniciatívy sestry Faustíny, dosiahla svetovú slávu; možno ju vidieť v Spojených štátoch aj v Afrike aj na juhu Indie. Všade, v rôznych jazykoch, to isté zvolanie: „Ježišu, dôverujem Ti“.

Chcel by som však v našich meditáciách dať otázku o milosrdnom človekovi. Kto v tvojom okolí je milosrdným človekom? Otázka je úmyselná. Ľahké je totiž hovoriť o milosrdenstve, ľahké je považovať sa a vydávať za milosrdného, ale najťažšie je uvidieť milosrdenstvo, uvidieť živého a skutočného človeka, ktorý je milosrdný.

Milosrdenstvo nie je zhovievavosť, blahosklonnosť, dobrota či ľutovanie. Milosrdenstvo nie je jednorazový dar odo mňa pre teba. Milosrdenstvo nie je gesto. Milosrdenstvo je hlavne vzťah, puto – milosrdenstvo je predovšetkým vernosť, možno povedať, že nezaslúžená vernosť.

Prvým prejavom milosrdenstva, môjho milosrdenstva, praktického a konkrétneho, je vernosť, ktorá vyplýva z povolania: vernosť muža k žene, ženy k mužovi, rodičov k deťom, detí k rodičom, kňazom k veriacim. Vernosť až do smrti, až po utrpenie smrti za druhého človeka. „...že ťa neopustím až do smrti“. „Nedovoľ mi nikdy odlúčiť sa od teba“ – opakujeme denne v Eucharistii.

Taká vernosť, také milosrdenstvo má byť stavebným materiálom Cirkvi. Cez milosrdenstvo je Cirkev jedným organizmom, jeho jednotlivé časti tvoria kompletný celok. Milosrdenstvo nie je jednorazovou udalosťou, je to nadčasový, večný fakt; prostredie, v ktorom sa slovo stáva telom, gestom, medziludským vzťahom, bezpečím a istotou.

Nazrime do života Márie... V ktorom momente Matka Boha sa stáva Matkou milosrdenstva? Zdá sa, že v Káne Galilejskej. „Nemajú víno!“ Ona to zbadala prvá a práve ona sa rozhodla reagovať. Ani sám Ježiš nebol tak blízko pri novomanželoch, aby uvidel, že nemajú vína, že majú starosti, že sa možno hanbia. Matka milosrdenstva ide k svojmu synovi prihovoriť sa za človeka. Dajme tomu, vo veci akoby háklivej – o víno na hostine. Matka ide k Synovi a „učí“ ho, ako má byť milosrdným. Matka „učí“ Božieho Syna milosrdenstvu! „Urobte všetko, čo vám povie:“ Hľa, Matka milosrdenstva, Mária, „rodí“ Božie milosrdenstvo, umožňuje, aby sa prejavilo, „zachytáva“ ho v ľudskom živote.

Samota svätého Pavla v jaskyni takmer de-

väťdesiat rokov... Azda skutočne Boh na neho zabudol? Ťažké je nemyslieť na milosrdenstvo Boha v živote pustovníkov, na Božiu vernosť bez toho, žeby sme nepripomenuli Izaiáša a jeho uistenia, že aj keby matka zabudla na svoje dieťa, Boh nezabudne na človeka. A potom Izaiáš hneď píše, že Boh si nás vyrýl, vpísal do obidvoch dlaní. „Pre jeho bolestné umučenie“ – alebo iste pre jeho dlane, na ktoré napísal každého z nás. „Maj milosrdenstvo...“ Aká krásna je to modlitba! Veď predsa v týchto ranách, vyrýtych do dlaní Boha, je aj to chýbajúce víno v Káne, aj naše hriechy i naše slabosti aj naše neduhy – celý človek, každý z nás!

Nemožno nemyslieť na milosrdenstvo Boha a nepripomínať si rany Ježiša vo večeradle, pred ktorými sv. Tomáš volá „Pán môj a Boh môj!“, tie rany, v ktorých neveriaci Tomáš nachádza vieru a spolu s ním celá Cirkev nachádza nádej.

Koho to stretávajú apoštoli vo večeradle v osobe Zmŕtvychstalého? – stretávajú Božie milosrdenstvo? Áno. Ale ešte viac: stretávajú Prvého, ktorý dosiahol Božie milosrdenstvo. Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo. Ešte raz: dosiahnu!! Nie: je im dané! Ježiš je prvým, ktorý dosiahol milosrdenstvo. Milosrdenstvo to nie je iba odpustenie hriechov, ale predovšetkým záchrana pred hriechom, vyslobodenie z priepasti utrpenia a smrti.

Hľa, milosrdenstvo Boha, hľa, jeho vernosť!

Alé pozor! Možno je to tak, že sme si zvykli vnímať milosrdenstvo príliš jednostranne a príliš jednoznačne – akosi bezbolestne. Jeden dobrý skutok „a už“! Možno sme si privykli chápať milosrdenstvo ako niečo pre mňa, niečo, čo mi síce – ako je aj pravda – nepatrí, ale čo je predovšet-

kým pre mňa. Zo slov Ježišovho milosrdenstva to nevyplýva. Milosrdenstvo dosahuje milosrdný. Aby hriešnik obdržal milosrdenstvo, musí sa sám stať milosrdným.

Priznajme si, že to je veľmi ťažká úloha pre veriacych ľudí v dnešných časoch. Viac sme náklonní myslieť na to, že aby sme dosiahli milosrdenstvo, treba byť spravodlivým, dokonalým, bezúhonným a prinajmenšom bez chýb. A takto tiež pozeráme na ľudí, takúto cestu odporúčame blúdiacim a hriešnym. Navrhujeme im milosrdenstvo!

Milosrdenstvo dosahujú milosrdní. Ak niekto potrebuje milosrdenstvo, ak prestáva hrešiť alebo – nedaj Bože – ešte žije v hriechu, nech sa stane milosrdným. Nech sa učí od Márie v Káne, nech do obidvoch svojich dlaní vyrýje človeka – a dosiahne milosrdenstvo.

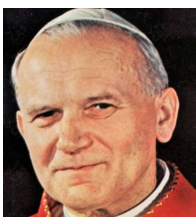
Vydáme do púšte nášho života s nasadením za milosrdenstvo, so zameraním na blízkosť voči človeku, ktorého stretávame, na priateľskosť. Tam, v takom vzťahu, v takom hĺbke ľudského srdca udeje sa niečo dôležité. Vydajme sa tiež hľadať ľudí milosrdných, aby sme ich podporovali, aby sme podopierali verných manželov, aby sme pomáhali horlivým kňazom, aby sme podopierali oduševnených rehoľníkov a rehoľné sestry – títo ľudia sú rezervoarmi milosrdenstva vo svete. Oni milosrdenstvo dosiahnu. Hovorte im to!

Svätý Pavol, blahoslavený v milosrdenstve, oroduj za nás!

Rozjímania k novéne pripravil o. Piotr Włodzka OSB, biblista z opátstva v Tyńci.

Preklad J. Melková

Citáty na každý deň

Mária, ktorá „neprestáva za nás prosiť“, nech nám pomáha, aby sme sa mohli tešiť z drahocenného Božieho daru osláveného Krista.

Sv. Ján Pavol II.

Medailónik svätých

Svätý Pius V. - pápež

Pius V. sa narodil v roku 1504 síce v šľachtickej, ale veľmi chudobnej rodine v milánskom vojvodstve v Taliansku. Preto si ctí chudobu. Vedel, ako ponižuje ľudskú dôstojnosť. Ako kardinál a najvyšší rímsky inkvizítor spával iba v holej cele a postil sa štyri dni v týždni.

Pius V. prosil zbor kardinálov, keď ho volili v roku 1566 za pápeža, aby tak nerobili, ale nakoniec prijal úrad ako Božiu vôľu.

Pod zástavou Panny Márie dosiahol zastavenie tureckého prenikania do Európy. Podarilo sa mu spojiť kresťanských panovníkov do aliancie, aby Európa zastavila v obrannej vojne vpád Turkov, ktorí kresťanov nemilosrdne vraždili a v lepšom prípade ich brali do krutého

otroctva.

Rozhodujúcu bitku táto aliancia vyhrala 7. októbra 1571 pri gréckom prístave Lepant, teraz zvanom Naupaktos v Korintskom zálive. Na pamiatku tohto víťazstva Pius V. vložil do Loretánskych litánií invokáciu: „Pomocnica kresťanov, oroduj za nás“ a založil tradíciu sviatku 7. októbra ako sviatku Ružencovej Panny Márie. Turecký sultán Selim II. sa priznal, že sa bojí viac modlitieb pápeža Pia V. ako zbraní vojsk kresťanskej aliancie.

Bojovalo sa na mori od šiestej rána až do večera, keď v hodine konečného víťazstva nad Turkami Pius V. náhle prerušil poradu s kardinálmi. Pristúpil k oknu, pozrel sa na nebesia a povedal: „Ponáhľajte sa do kostola vzdávať vďaky všemohúcemu Bohu, lebo naša armáda zvíťazila!“

Ako to vedel, keď neboli vysielacky ani telefóny, nikto nevie. Z dvesto tureckých lodí sa zachránilo len tridsať a bolo oslobodených naraz dvadsaťtisíc kresťanských otrokov, ktorí na tureckých lodiach museli v neľudských podmienkach veslovať prikovaní okovami.

Zomrel ako šesťdesiatosemročný s tým, že ešte stihol z balkóna Baziliky svätého Petra udeliť posledné požehnanie mestu a svetu – Urbi et orbi v roku 1572.

In: Haber S.: *Svätí na každý deň*.

L'ubica S.

Niektoré pamätné dni

- 22. apríla 1927 – Svätá stolica vyhlásila Sedembolestnú Pannu Máriu za patrónku Slovenska.
- 23. apríla 997 – pred 1020 rokmi mučeníckou smrťou umrel sv. Vojtech z rodu Slavníkovcov.
- 24. apríla 1763 – sa narodil Juraj Palkovič, ostrihomský kanonik, prekladateľ Svätého písma.
- 26. apríla 1879 – umrel Andrej Radlinský, kňaz, zakladateľ Spolku svätého Vojtecha.
- 26. apríla 1957 – umrel Ignác Grebáč-Orlov, kňaz, básnik a prekladateľ.
- 27. apríla 1822 – pred 195 rokmi sa narodil Ján Palárik, kňaz, národný buditeľ, redaktor časopisu Cyrill a Method a Katolíckych novín.
- 1. mája 1991 – sv. Ján Pavol II. vydal encykliku *Centesimus annus* na 100. výročie encykliky pápeža Leva XIII. *Rerum novarum* – o kresťanskej sociálnej náuke.
- 3. mája 1758 – umrel pápež Benedikt XIV., učenec, spisovateľ.

KRÁĽOVNÁ MÁJA

„Mesiac máj je oddávna mesiacom Panny Márie. Iniciátorom mariánskeho mesiaca v modernom chápaní, čiže s pobožnosťami na každý deň, bol jezuita Dionisi svojím dielom *Mese di Maria*, vytlačenom vo Verone r. 1725. Pápeži, napríklad Pius VII., Gregor XVI. a Pius IX. obdarovali májové pobožnosti odpustkami. Pobožnosti v mesiaci máji odporúčali vo svojich dokumentoch najmä pápeži Lev XIII. a Pius XII. Pápež blahoslavený Pavol VI. 30. apríla 1965 vydal encykliku *Mense Maio*, v ktorej povzbudzuje veriaci ľud k týmto pobožnostiam, aby ich obetovali za šťastlivé zakončenie II. vatikánskeho koncilu a zároveň za vyprosenie pomoci na uskutočnenie koncilových ustanovení a za pokoj vo svete, keďže bol v tých rokoch ohrozený mier.“

Uvedený text s úmyslom osožnej informácie je prevzatý z publikácie Kráľovná mája, ktorá obsahuje liturgické pobožnosti na každý deň mája s čítaním Božieho slova, učením Cirkvi, úvahou, životným svedectvom a stálymi časťami, ako sú litánie, mariánske antifóny, Magnifikat, modlitby sv. Jána Pavla II. aj text vyššie uvedenej encykliky bl. Pavla VI.

V úvodnej časti tejto encykliky Svätý otec píše: „...naša duša jasá pri myšlienke na dojímavé predstavenie viery a lásky, ktoré bude čoskoro vo všetkých častiach sveta konané na počesť Kráľovnej neba. Veď je to mesiac, v ktorom v chrámoch i v príbytkoch stúpa zo srdc kresťanov k Bohorodičke Márii veľmi vrúcny a nežný hold modlitby a úcty. A je to aj mesiac, keď nám od trónu našej Matky prúdia v plnosti dary Božieho milosrdenstva. Máme teda veľkú radosť a útechu z tohto nábožného zvyku spojeného s mesiacom máj, ktorý je pre

preblahoslavenú Pannu taký čestný a pre kresťanský ľud taký bohatý na duchovné ovocie. Veď Mária je vždy cestou, ktorá vedie ku Kristovi. Každé stretnutie s Máriou nemôže nebyť stretnutím s Kristom.“

Účasťou na májových pobožnostiach aj tohto roku prinesieme Panne Márii kvety čnosti a náš duchovný život bude bohatší.

Prameň: Mons. Vincent Malý, Kráľovná mája – májové pobožnosti. Vyd. LÚČ, r. 2000.

Spracovala J. Melková

Obr.: <https://sk.pinterest.com/staramama/blessed-virgin-mary/>

„Pravdu musíme povedať všetkým, no musíme ju šíriť s prívetivosťou a láskou, aby bola príťažlivá a podmanivá.“

Sv. Ján XXIII.

KTO JE BOŽÍM PRIATEĽOM?

Každý človek túži mať priateľov, s ktorými by sa mohol podeliť o to, čím žije, a nechať sa obohatiť ich blízkosťou. Táto túžba je hlboko v našich srdciach a je to prirodzené. Môžeme to vidieť aj u Ježiša, ktorý mal tu na zemi veľa priateľov. On tiež potreboval ich lásku, aby ju cez seba smeroval ďalej. Takto mnohí jeho priatelia spolupracovali na plnení jeho plánov. Oni si boli vedomí len lásky, ktorá ich k nemu viedla, a až vo večnosti pochopili, koľko dobra svojou oddanosťou pomohli uskutočniť.

Mnohí z nás upadli do presvedčenia, že dnes je už iná doba a Ježišova prítomnosť sa vytratila spomedzi nás. Utvrdzuje ich v tom predovšetkým ich vlastné srdce, ale aj dianie v okolí a vo svete. Mnohí sa modlíme bez ohňa v srdci a skôr zo zvyku než z lásky. Oheň Ježišovej lásky k nám sme uhasili materiálnymi dobrami a tie nás vzdialili od nášho Boha ako vlna, ktorá unáša všetko, čo jej príde do cesty.

Ale čo na všetky tieto okolnosti hovorí Ježiš? Môže byť pravda, že už nemá tu na zemi dôverných priateľov, s ktorými by sa delil o raj svojho srdca? Môže byť pravda, že oheň jeho lásky k nám vyhasol našimi hriechmi? Sami sa môžeme rozhodnúť, či sa na to pozrieme ľudskými očami alebo duchovnými, ktoré sme dostali s takou láskou a jemnosťou, akej je len Boh schopný.

V týchto riadkoch sa pokúsime pozeráť na veci spolu s Ježišom, aby sme čerpali silu a svetlo pre náš život.

Boh stvoril všetkých ľudí. Poslal každého na určité miesto a o každého sa stará. Každé ráno nám vdychuje život a večer sa nad nami modlí, aby svojou mocnou modlitbou ukryl naše srdce pred všetkým zlom a požehnal náš spánok. Je však mnoho duší, ktoré sú choré hriechom, preto nad nimi bdie celú noc. Modlí sa za aj nich a dostávajú od neho takú starostlivosť, ako choré dieťa od matky.

! Ich choroba im zakrýva oči a nevidia to,

ale Pán naozaj trpí spolu s nimi. Na zemi má aj duše, s ktorými má nadprirodzene dôverný vzťah. K takým dušiam prichádza, kedykoľvek ho zavolajú a kedykoľvek sa jemu zažiada. Vedie s nimi nadprirodzené rozhovory plné múdrosti a poznania. Tieto duše sú jeho dôvernými priateľmi a on im dovoľuje spolupracovať s ním na pláne spásy. Pomáhajú mu svojimi modlitbami a hlavne životom, ktorý mu darovali pre neho. Pozýva ich srdcia, aby spolu s ním bdeli pri chorých bratoch a učili sa od neho.

Sú to často malé a pokorné duše, ktoré si uvedomujú svoje slabosti a vedia, ako Pána potrebujú. Tieto duše nevedia žiť bez Boha a stále ho hľadajú. Hľadajú ho v radoosti aj bolesti; hľadajú ho ako malé dieťa, ktoré hľadá mamu a neuspokojí sa, kým neprehľadá celý dom, aby ju našlo. Hľadajú ho v ľuďoch aj vo všetkom tvorstve.

Pán tieto duše uistuje o svojej prítomnosti a odkrýva im tajomstvá svojho srdca. Drží si ich pri srdci a sú mu veľkou radosťou. Ich srdcia bijú pre neho a on si ich priťahuje bližšie a bližšie, až sa z nich stávajú anjeli, ktorí sú rosou pre túto pustú zem. Títo Boží priatelia veľa trpia pre zaslepenosť a hriechy ostatných, ale je to pre nich znak Božej lásky. Všetko, čo môžu prežívať s Pánom, je pre nich darom. On sa im zdôveruje a takto v jednote s ním prežívajú svoj život. Tieto duše ešte nie sú v cieľi. Stále majú na čom pracovať a majú na pamäti svoju biedu. Ale ich život je sladší, lebo je zjednotený s Ježišom. Ježiš potrebuje presne takúto cirkev. Cirkev, ktorá je s ním zjednotená. Cirkev, ktorá chráni a duchovne rastie. Cirkev, do ktorej patria deti, mladí, starší aj duchovní pastieri. Ježiš potrebuje živú cirkev, v ktorej si je každý vedomý svojej úlohy a vykonáva ju srdcom, aby pomohol Ježišovi a Márii. Potrebuje vidieť pokoru v srdciach, lebo tá je liekom na horúčku pýchy a nezriadeného života, ktorý vedie k záhube.

Mária a Jozef sú pre nás príkladom toho, že nemusíme vlastniť všetko, aby sme boli šťastní. Nehovoria nám, že máme pohrdať

všetkým materiálnym, ale učia nás byť vďačnými a čistými dušami, ktoré všetko užívajú s mierou a úctou. Hlad po Bohu neuhasíme pozemským jedlom ani bohatstvom, ale tým, že sa pozrieme do svojho srdca a poprosíme Pána, aby nám odhalil, koľko bohatstva do nás vložil. On do nás vložil mnoho, aby sme mali pre seba aj pre ostatných. Preto neživme v sebe ľudskú závišť a chorú zvedavosť, ale dovoľme Ježišovi, aby nás živil svojou prítomnosťou v nás.

Keď nás prepadne strach, že Boh od nás odišiel, vždy prosme Božiu Matku, aby nám otvorila oči srdca a aby nám tak pomohla vidieť znaky Božej lásky. On nás zasypáva znakmi svojej lásky každý deň a my len vďaka nim máme silu a chuť žiť.

Simona Nováková

Interview s Bohom

„Poď ďalej,“ povedal Boh.

„Tak ty by si so mnou chcel urobiť interview?“

„Ak máš čas?“ povedal som.

Boh sa usmial a odpovedal: „Môj čas je večnosť, a preto je ho dosť na všetko. A na čo sa vlastne chceš spýtať?“

„Čo ťa na ľuďoch najviac prekvapuje?“

Boh odpovedal: „To, že ich nudí byť deťmi, a tak sa ponáhľajú, aby dospeli a keď sú dospeli, zase túžia byť deťmi. Prekvapuje ma, že strácajú zdravie, aby zarobili peniaze, a potom utrácajú peniaze na to, aby si dali do poriadku svoje zdravie. Prekvapuje ma, že sa natoľko strachujú o svoju budúcnosť, že zabúdajú na prítomnosť, a tak vlastne nežijú ani pre prítomnosť, ani pre budúcnosť. Prekvapuje ma, že žijú, akoby nikdy nemali umrieť a že umierajú, akoby nikdy nežili.“ Boh ma vzal za ruku a chvíľu sme mlčali. Potom som sa spýtal: „Čo by si chcel ako rodič naučiť svoje deti?“

Boh sa usmial a odpovedal: „Chcem, aby pozna-

li, že nemôžu nikoho donútiť, aby ich miloval. Môžu len dovoliť, aby ich druhí milovali. Chcem, aby poznali, že najcennejšie nie je to, čo v živote majú, ale koho majú. Chcem, aby poznali, že nie je dobré porovnávať sa s druhými. Každý bude súdený sám za seba, nie preto, že je lepší alebo horší ako iní. Chcem, aby poznali, že bohatý nie je ten, kto má najviac, ale ten, kto najmenej potrebuje. Chcem, aby poznali, že trvá len pár sekúnd spôsobiť ľuďom, ktorých milujeme, hlboké rany, ale trvá veľa rokov, kým sa také rany zahoja. Chcem, aby sa naučili odpúšťať, odpúšťať skutkom. Chcem, aby vedeli, že sú ľudia, ktorí ich veľmi milujú, ale ktorí nevedia, ako svoje city vyjadriť. Chcem, aby vedeli, že za peniaze si môžu kúpiť všetko okrem šťastia. Chcem, aby poznali, že vždy nestačí, aby im odpustili druhí, ale že oni sami musia odpúšťať.“

Chvíľu som sedel a tešil sa z Božej prítomnosti. Potom som Bohu poďakoval, že si pre mňa urobil čas. Poďakoval som mu za všetko, čo pre mňa a moju rodinu robí.

A Boh odpovedal: „Kedykoľvek. Som tu dvadsaťštyri hodín denne. Len sa spýtaj a ja ti odpoviem. Ľudia zabudnú, čo ste povedali. Ľudia zabudnú, čo ste urobili, ale nikdy nezabudnú, ako sa pri vás cítili.“

Zdroj: <http://www.bibliaty.sk/uvahy-Interview-s-Bohom.html>

Anton Adamkovič

PANNA DOBROTIVÁ...

Láska, čo vždy dáva, nemyslí na seba.
Láska, čo vždy hľadá mňa, jeho i teba.
Láska, čo vždy utrie uboleným slzu.
Láska, čo ochráni, pohne zlezeň drzú.

Láska, čo jej váza preteká len láskou.
Láska, čo je kľudná aj s nezbednou cháskou.
Láska, čo zaslzí, keď poblúdia deti.
Láska, čo trpí, keď nespraté sú svety.

Kto je to? Ty, Láska! Dobrotivá Panna.
Ty sa nás ujímaš, keď doba tak klamná.
Ty vystieraš ruky – v nás neraz protivia!
Vždy sa nás ujímaš, Panna dobrotivá.

Tieto verše sú z básnickej zbierky „Celý tvoj“, ktorej autorom je katolícky kňaz A. Adamkovič. Autor v nej ponúka básnické rozjímanie k jednotlivým invokáciám Loretánskych litánií a k siedmim darom Ducha Svätého, ktoré môžu privádzať k modlitbe, rozjímaniu, vnútornej premene. Lebo (slovami autora):

„Svetový úľ Cirkvi má útechu sladkú:
Prísľub pevnej skaly a nebeskú Matku.
Nože zúr, nevera, zúrte pekiel brány!
Kristus silí skalú, Matka Cirkev bráni!“

Prameň: A. Adamkovič: *Celý tvoj*. Vyd. Trnava 1996.

NOVÝ POKUS

Pán Boh sa váhavo zahľadi z okna na zem. Zdá sa, že je pekne. Potreboval by ešte zariadení pár vecí v najzapadnutejších kútoch planéty.

„Že by som znova skúsil vyslať holubicu Ducha Svätého?“

Nakoniec ju do toho veľkého prázdna vypustí... „Môžeme ísť s ňou? Možno bude potrebovať pomoc,“ prosia nesmelí dvaja anjeličkovia, ktorí sa pozerajú z okna spolu s ním.

Pán Boh si premeria pohľadom ich krehké, priesvitné krídelká. „Tam dole je veľmi špinavý vzduch. Budete si musieť dať veľký pozor,“ poznamená. „Ale keď tak veľmi chcete. Možno vám to rozšíri obzor. Vznášate sa stále medzi oblakmi.“

Anjelici radostne odfrčia. Neuplynú ani hodina a holubica je späť. V zobáku nesie dvoch zablatených anjelikov.

„Ako obvykle!“ poznamená Pán Boh smutne. „Zase nenašla jediné miesto, kde by mohla zosadnúť. A čo tí dvaja?“

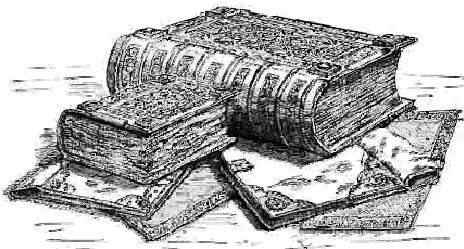
„Už nemohli lietať. Dole je toľko bahna.“

Ukážka je z knihy „Z Boží kancelárie“, ktorú vydalo Karmelitánske nakladateľstvo r. 2000.

Z farskej matriky

KRSTY: Sebastián Krivák, Nela Goroľová,
Lara Karpačová, Olívia Rapčová, Zara-Anna
Hrešková, Tomáš Demeter, Peter Šogan,
Nikolaj Kolečava, Vladimír-Gregor Zimný
POHREBY: (94) Alžbeta Musaková,
(82) Štefan Chalanič, (53) Igor Papuga,
(45) Pavel Hlad, (78) František Polák,
(68) Božena Marcinčinová

OHLÁŠKY

*Maroš Bak, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou,
Katarína Homol'ová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou; druhý- a tretíkrát.*

*Radoslav Ivan, narodený vo Vranove nad Topľou a bývajúci v Majerovciach
Andrea Vasil'ová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou; druhý- a tretíkrát.*

*Martin Baerka, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou,
Mariana Il'ková, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou; druhý- a tretíkrát.*

*Daniel Madar, narodený vo Vranove nad Topľou a bývajúci v Parchovanoch
Ivana Kentošová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou; druhý- a tretíkrát.*

*Peter Křemen, narodený a bývajúci v Prešove,
Veronika Mlejová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou; prvý a druhýkrát.*

Liturgický kalendár

30. 4. – Ne: 3. veľkonočná nedeľa,

Spomienka sv. Pia V., pápeža, sa v tomto roku neslávi.

1. 5. – Po: Sv. Jozef, robotník; ľubovoľná spomienka

2. 5. – Ut: Sv. Atanáz, biskup a učiteľ Cirkvi; spomienka

3. 5. – St: Sv. Filip a Jakub, apoštoli; sviatok

4. 5. – Št: Sv. Florián, muč., ľub. spom., – Deň modlitieb za duchovné povolania

5. 5. – Pi: Prvý piatok v mesiaci

6. 5. – So: Sv. Dominik Savio; ľubovoľná spomienka, Prvá sobota v mesiaci

7. 5. – **Ne: 4 veľkonočná nedeľa**

13. 5. - So: Blahoslavenej Panny Márie Fatimskej, ľubovoľná spomienka

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.